

עפ"ג 9231/09 - רון נעים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 9231-09 נעים נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר - אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת מרים סוקולוב

המעורער:

רון נעים
ע"י ב"כ ע"ד דורון ברזיל

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
ע"י ע"ד רחל גור-אריה מפרקליות מחוז ת"א (פלילי)

<#6#

פסק דין

1. המעורער הורשע בבית-משפט קמא בא-הגשה במועד לפקיד השומה 10 דז"חות שנתיים, עבירות לפי סעיף 215(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]. האמור לעיל משקף את כתוב האישום לאחר תיקונו. מלכתחילה נתען, כי מדובר ב- 4 דז"חות, אולם ב- 2012 תוקן כתוב האישום ומספר הדז"חות העומד על 10, שהם משקפים את שנות המס 2002 - 2011. בסופו של דבר המעורער הורשע המעורער בעובדות כתוב האישום המתוקן. המחלוקת ניטה סביב דז"ח אחד בלבד מבין העשרה. בחלוקת זו נתבקשה כב' השופטת קמא להכריע, וב悍לה מנומקת קבעה, כי בסופו של דבר, גם באשר לדז"ח זה "לא הוכחה סיבה מספקת לאיתור בהגשת הדז"ח השנתי". בשורה התחתונה הרשעה היא, איפוא, ב- 10 עבירות על-פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה.

בהתבסס על מצא זה, הטיל בית-משפט קמא על המעורער את העונשים הבאים:

(1) מאסר בפועל בן 9 חודשים.

(2) 10 חודשים מאסר על תנאי.

(3) קנס בסך 40,000 ₪ או 4 חודשים מאסר תמורה.

2. בגור הדין התייחס בית-משפט קמא לכל ההסברים שניתנו על-ידי המעורער, אשר לשיטת אי-הגשת הדז"חות, בית המשפט התייחס לעובדה, כי בתאריך 27.2.13 הגיע המעורער לפקיד השומה 10 דז"חות מלאים בדו"חות רוח עמוד 1

והפסד, אולם עמד על-כך כי מדובר באיחור של כ- 10 שנים. ההגשה התאפשרה בהינתן "הנקנות ואורה הרוח" שגילו בית המשפט והמאשימה. אלא, גם בכך לא סגי. הדו"חות שהוגשו עוררו סימני שאלה ופקיד השומה התקשה לסתור במאת האחיזות על הנ/photos המופיעים בהם.

עוד התייחס בית המשפט לכך, שהמערער הוא עוז במקצתו. הוא היה מודע לכל אורך הדרך לחובתו להגיש את הדו"חות במועד, הוא הפר את החוק כבר בשנת 2003 והמשיך בכך שנה אחר שנה. בהינתן האמור לעיל, קבע בית-משפט כמו כי מתחם העיטה נע בין 9 חודשים מאסר בפועל ברף התחثانן כאשריהם מצטרף מאסר על תנאי וקנס לבין 18 חודשים מאסר בפועל ברף העליון, גם הפעם בתוספת מאסר על תנאי וקנס.

כפי שניתן לראות מהתוכאה הסופית שצויינה כבר לעיל, בית המשפט העמיד את המערער, בשלב גזר הדין, ברף התחثانן של המתחם שנקבע על ידו, והטיל עליו, כאמור, 9 חודשים מאסר בפועל וכן את הקנס המינימלי שנקבע על-ידו לענין המתחם. בהטילו את הרף הנמוך במתחם שנקבע על ידו, התייחס בית המשפט בעיקר למצבו הגוף של המערער. המערער סובל מחלות רבות ובית-משפט כמו, כמו גם לנו בדיעד, הוגשו תעודות רפואיות. למערער בעיות המיצירות ניתוח. בפנינו נתען כי מדובר בשלושה ניתוחים ולא רק ניתוח אחד. אליבא בית-משפט כמו: **"מצבו הרפואי של הנאשם הובא בחשבון בכלל השיקולים לקולא. ניתן לאלה משקל רב. אך גם למצבו הכללי הקשה, כפי שהוצע על ידו"** (עמ' 58 לגזר הדין).

3. לענין הגשת הדו"חות המאוחרת, קבעה כב' השופטת קמא, כי יש קושי לראות בו כמי שכiper על מעשיו ומהדלו, ולא ניתן לומר לכך משקל רב. עוד התייחסה כב' השופטת קמא לנסיבות אישיות נוספות של המערער, הן לקולא והן לחומרה. לחומרה מצויה העובה, שהמערער כבר הורשע בעבירות וrichtה עונש מאסר. נעיר במאמר מסווג, כי עונש מאסר זה עדمد, בין היתר, בבסיס העובה שההיליכים בתיק זה התמשכו לאורך זמן רב כל כך. כתוב האישום הוגש ב- 2009 וסיום הדיון היה ב- 2013.

4. על גזר הדין, כאמור, ערעוו של המערער בפנינו. שלושה נדבכים עיקריים בערעור המערער: האחד - אליבא דהסניגור, היה צריך לתת משקל מלא לכך שהמערער הגיע את הדו"חות, גם אם מאוחר. פקיד השומה היה צריך לקלוט את הדו"חות ולדוח על-כך לבית המשפט. גם אם קיימת מחוקקת שומתית, הרי מדובר בחלוקת אזרחית והיא אינה מאינת את המסקנה, כי בהיבט הפלילי הsofar המחדל, שהרי המערער הגיע את הדו"חות. לא כך נהג פקיד השומה במקרה הנוכחי, ועל-כך מלין הסניגור.

הנדבר הנוסף הינו היעדר נזק לקופה המדינה - עיון בדו"חות מצבייע על-כך שהמערער ספג הפסדים בתקופה שבה לא הגיע את הדו"חות. לו היה מגיש בזמןו, הדעת נותנת כי לא היה נדרש לשלם, ובמילים אחרות, לפיקד למדינה לא נגרם נזק.

הנדבר האחרון שעליו הושם מירב המשקל עניינו נסיבותו האישיות של המערער, ובגדר בדבר זה הושם הדגש על מצבו הבריאותי. המערער, כאמור, סובל מחלות רבות: מחלת קרונה, סרטן, הוא עבר כריתת כיליה, והוא אמר לעבור ניתוחים נוספים, הוא אינו מצליח ממשם בכך את מצבו הכללי. ריצוי מאסר במצבו יהווה קושי בלתי-נסבל מבחינתו. ولو רק מטעם זה מן הראוי להיעתר לבקשתו ולבטל את עונש המאסר בפועל.

5. הדיון בפנינו התmeshר על פני מספר ישיבות, בעיקר מושם שרצינו לקבל תמונה מצב, האם באמת שירות בת הsofar איננו מסוגל לתת לערער את התנאים הדורשים לו, בהינתן מחלותיו השונות וצריכיו הרפואיים. לצורך קבלת תשובה ברורה בנושא זה דחינו מספר פעמים את הדיון. בסופו של דבר, אין בפנינו חוות-דעת האומרת כי המערער לא יכול לרצות עונש מאסר. חוות הדעת מיום 7.1.14. בשורה התחתונה אומרת ממלאת מקום המנהל הרפואי במר"ש: **"על-שם המוסמכים שקיבלו, שב"ס ביחד עם גורמי רפואי באקהילה, מסוגל לספק מענה רפואי לחולה"**. אנו רואים לכך, כי מדובר בחוות-דעת מפורטת, שמתיחסת לממצאים העכשוויים הנוגעים לערער. חוות הדעת שהומצאה לנו היום, מאותו גופו עצמו (מר"ש) אינה משנה את התמונה. לדברי כתבת חוות הדעת, לא קיבלה שום מסמכים רפואיים נוספים המשנים את התמונה.

זהו, איפוא, סיכון המצב שבפנינו. אין בפנינו כל מסמך המצביע על-כן שהמעערער לא יכול לרצות מאסר, גם אם אנו יוצאים מנוקודת הנחה שריצוי לא יהיה כל.

6. מכאן להחלטתנו:

לאחר ש שקלנו את מכלול הנתונים, איןנו רואים מקום להתערב בענישה. באשר לעבירות שמדובר בהן: מספר העבירות, התקופה הארוכה שבה מדובר, מדברים בעד עצמם. דיווח נכון הוא הבסיס לתשלום מס. אי-דיוח מונע מרשות המס את הכליל המינימלי והאלמנטרי לחיבורו של פלוני במס. אין להתייחס לעבירה זו כעבירה טכנית, אלא כעבירה ממשוערת. כך קבעה כב' השופטת קמא, ובנושא זה אנו תמיימי-דעים אליה. היה לערער את מלאה הזמן להעתשת ולהגish את הדו"חות. המערער הוא עו"ד במקצועו. חזקה עליו שמהות החoba ומשמעותה ברורה לו, ועדין לא עשה כן.

אנו רואים להפנות למה שנאמר בפסקה 22 לגזר הדין של בית-משפט קמא. מלכתחילה הוצאה פקידה השומה שומות על-פי מיטב שפיטה, ביחס לשומות 2002 - 2006. שומות אלה עומדות, נכון ליום גזר הדין בבית-משפט קמא, על 11 מיליון ל"נ. כפי שציין בית-משפט קמא, לא הוגשה השגה והמספר מדבר בעד עצמו. מקובלת علينا גם מסקנתה של כב' השופטת, כי לא ניתן להתייחס למשיב כדי שהטור את מחדיו בקשר להגשת הדו"חות. כל עוד לא נקלטו הדו"חות הללו על-ידי פקיד השומה, לא ניתן להתייחס אליהם כאל הסרת המחדל.

7. מתחם הענישה שקבעה כב' השופטת קמא, הוא על-כן מתחם סביר, המשקף הן את נורמת הענישה הנוגגת ואת הנסיבות שהוכחו בפנייה. באומרנו כך, חרצנו בעצם את הדין בתיק זה, שהרי בית-משפט קמא הטיל על המערער את הרף התיכון במתחם הענישה שנקבע על ידו. מצבו הגופני של המערער, שהוא אכן קשה, נלקח בחשבון ואנו סבורים שניתן להתערב מעבר לכך. סוגיות ריצוי מאסר על-ידי אנשים חולים, ואפילו חולים מאד, נבדקה לא פעם בפסקה, כאשר ההלכה הנוגגת היא, שכן בכך כדי למנוע מאסר. דין עמוק בסוגיה זו נעשה בפרשנות רומי שורץ, אף הוא עו"ד שהורשע בעבירות קשות וחמורות בהרבה מאשר המערער בפניינו. אנו מוכנים להסתכם שמדובר בעבירות שאין כל פרופורציה בין עבירותו של המערער. אם אנו מפנים לפסק-דין זה, הרי זה רק לענין התייחסות לסוגיה הרפואית. מצבו הרפואי של שורץ היה חמוץ عشرת מונים מזה של המערער שבפנינו. בית-משפט זה אישר את שליחתו למאסר לתקופה ארוכה במיוחד. החלטתנו זכתה להתייחסותו של בית המשפט העליון, שקבע כי אין מקום לבחון את סוגיה פעם נוספת ואישר את המאסר שהיה לתקופה של 66 חודשים.

בשוליו הדברים אנו רואים להפנות לסעיף 16 לפקודת שירות בתי הסוהר, המאפשר העברת אסיר לבית-חוללים משלתי, אם יתעורר הצורך בכך. בנוסף, אנו מפנים לסעיף 7(א) לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א-2001, חז' לשונו: "הוועדה רשאית בכל עת לשחרר על תנאי אסיר מאסרו לאחר שסקלה חוות-דעת של רופא. אם בשל חולניותיו ימי ספורים, או אם בשל חולניותו המשך שהותו במאסר יסקן את חייו באופן ממשי". אנו מעריכים לעורר כי המאסר לא יסקן את חייו. מכל מקום, הכלים הקיימים, אם אכן יתעורר הצורך בכך, מצויים בשתי הוראות החיקוק אליהם הפנינו, והදעת נתנתן כי במקרה הצורך יעשה בהם שימוש.

אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודיע היום י' אדר תשע"ד, 10/02/2014 במעמד הצדדים.

דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ד
ג'ורג קרא, ס"ג
מרימ סוקולוב, שופטת

החלטה

הندון יתיצב למאסר בבית מעצר נican ביום 22.4.14 עד השעה 12:00 או על-פי החלטת שב"ס, כשברשוטה תעוזת זהות או דרכון וועתק מפסק דין זה.

על hendon לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טל':
.08-9787336 ;08-9787377

הערביות שהופקדו בתיק יישמשו להבטחת התקציבות לריצוי המאסר.

ניתנה והודיע היום י' אדר תשע"ד, 10/02/2014 במעמד הצדדים.

דבורה ברלינר, נשיאת
רב' אב"ט ג'ורג קרא, ס"נ
מרימ סוקולוב, שופטת